

LBRIS

We know
books

DAVID ICKE

DAVID ICKE

VISUL

DEZVĂLUIREA EXTRAORDINARĂ A ADEVĂRATEI
NOASTRE ESENȚE ȘI A REALITĂȚII CARE NE ÎNCONJOARĂ

Traducere din limba engleză:
Ioana Pintilescu

București, 2025

cuprins

Ce se petrece	11
Capitolul 1	
Derutat de labirint	21
Capitolul 2	
Înșelăciunea demonică.....	65
Capitolul 3	
Reptilele conduc lumea? Ha, ha, ha, ha.....	117
Capitolul 4	
Realitatea indusă de interfața senzorială	147
Capitolul 5	
Copiii revenirii	199
Capitolul 6	
Universul astral	245
Capitolul 7	
Precum în cer, așa și pe Pământ.....	283
Capitolul 8	
3D Astral	339
Capitolul 9	
Apelul inteligenței artificiale.....	405

Capitolul 10

Vocile din capul tău455

Capitolul 11

Visul495

Capitolul 12

O nouă privire asupra realității.....513

Capitolul 13

Evadare spre infinit551

Ce se petrece?

O bibliotecă este un loc potrivit în care să mergi atunci când te simți confuz sau nehotărât, pentru că acolo, într-o carte, s-ar putea să găsești răspunsul – E. B. White

Îmi amintesc un cântec din copilărie, din anii 1960, intitulat *For What It's Worth*, al trupei canadiano-americane Buffalo Springfield. Versurile spuneau: „Se petrece ceva aici... Ce anume nu e tocmai clar.” Iar refrenul: „Cu toții, uitați-vă, ce se petrece.” Se spune că Stephen Stills, membru al trupei, se îndrepta spre Hollywood la un concert live pe Sunset Strip când a dat peste un mare protest al tinerilor împotriva unei interdicții de circulație și a închiderii unui club cunoscut sub numele de Pandora's Box. Stills își amintea în 1971:

„Un grup de tineri s-a adunat pe un colț de stradă și au spus că nu vor să plece. Au apărut cam trei autobuze pline cu polițiști din Los Angeles, care arătau foarte mult ca niște trupe de asalt... Și m-am uitat la asta și am spus: *Doamne, America este în mare pericol.*”

CAPITOLUL 1

Derutat de labirint

*Am o teorie: când te rătăcești, întoarce-te la punctul de
plecare și parcurge din nou labirintul*
– Amanda Seales

După 34 de ani de cercetare intensă, mi-e limpede că această „lume” nu poate fi cu adevărat înțeleasă decât dacă știm cum a fost creată, de cine și în ce scop. Când înțelegi ce este cu adevărat această „lume” și de ce există, întregul caleidoscop se mișcă — și totul, absolut totul, se schimbă.

Scriu această carte tocmai pentru a dezvălui toate fațetele esențiale ale realității și ale mecanismelor de control, pentru a arăta cum a fost posibilă această poveste extraordinară a omnirii. Informațiile provin din decenii de investigații, într-o viață uimitoare care m-a purtat în aproximativ 60 de țări dar și în alte realități, pentru a descoperi răspunsurile la MARILE întrebări: Cine suntem? Unde ne aflăm? Ce facem aici? De unde venim? Voi prezenta o explicație cu totul nouă a acestor mistere eterne. Nu voi relua aici numeroasele detalii minuțioase, deoarece ele se regăsesc deja în celelalte cărți ale mele — multe din-

tre ele volume ample. Nu are rost să repet ce este deja disponibil în *Tot ce trebuie să știi, dar nu ți-a fost spus*, *The Perception Deception*, *Răspunsul*, *Copiii matricei*, *Secretul Suprem* și multe altele. În această carte doresc să mă concentrez pe structura cu mai multe niveluri care ține omenirea într-o robie perpetuă și care, în cele din urmă, își are originea în dimensiuni ale realității aflate dincolo de vederea umană. Această structură – mecanismul real din spatele jocului existenței – reprezintă cunoașterea care ne poate elibera. Iar această înțelegere este urgent necesară pentru o umanitate prinsă într-o formă de sclavie continuă, pe care mulți încă o confundă cu libertatea. Este o poveste incredibilă. Mai întâi, trebuie să lămurim o neînțelegere profundă, în care cred mulți oameni: ideea că ochii noștri pot percepe tot ceea ce există în „spațiul” din fața noastră. Adevărul este că această convingere nu doar că e greșită — este una dintre cele mai eronate presupuneri pe care le-am putea face. Repet acest aspect în fiecare carte, pentru că este o temelie a închisorii umane. Cei care cred această ficțiune nu pot concepe tărâmurii nevăzute. Pentru ei, ideea în sine pare imposibilă — pentru că, atâta timp cât cred că văd tot ce există, nu-și pot imagina că ar putea exista ceva dincolo de ceea ce percep, captivi fiind în iluzia unei viziuni complete. Entități care manipulează omenirea din invizibil? Nu fi idiot. Dacă ar exista, le-am vedea. Ei bine, unii chiar *le văd*, dar sunt rari în comparație cu cei care nu le văd. Motivul este simplu: oamenii abia dacă pot vedea *ceva*. Mentalitatea că vedem totul persistă, deși nu putem percepe ceea ce tehnologia poate detecta sub formă de unde radio, microunde, infraroșu, ultraviolet, raze X și raze gamma. Toate acestea sunt benzi de frecvență din spectrul electromagnetic despre care știm că există, fiindcă le folosim. Toate sunt invizibile pentru ochiul

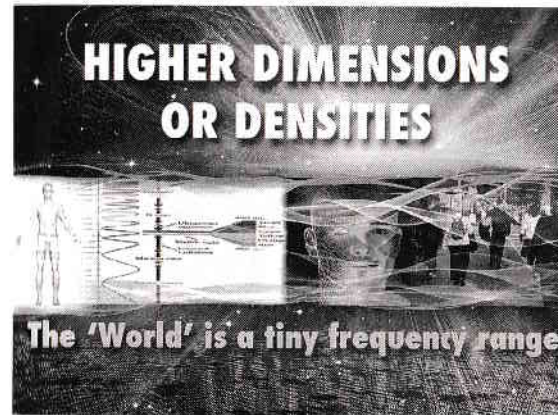

Figura 1: Ceea ce numim „lumea” este doar o fâșie minusculă de frecvență. Tot ceea ce se află dincolo de ea este invizibil pentru noi. (Imagine de Neil Hague.)

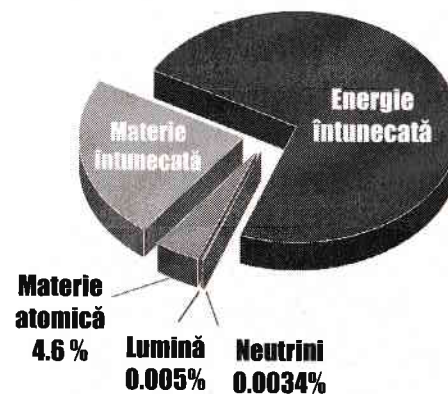

Figura 2: Spectrul electromagnetic („Lumina”) reprezintă doar 0,005% din ceea ce există energetic în Univers, conform științei oficiale.

energetice. Lumina vizibilă, singura realitate pe care o putem vedea, este, la rândul ei, o fracțiune din acest 0,005 la sută

uman.

Doar un interval minuscul de frecvență ne este vizibil și acesta, în mod potrivit, se numește „lumina vizibilă” (Fig. 1). Pentru a avea o imagine mai clară: știința convențională crede că spectrul electromagnetic (care reprezintă, în esență, tărâmul experimentat de om) constituie doar 0,005 la sută din ceea ce există în Univers sub diferite forme

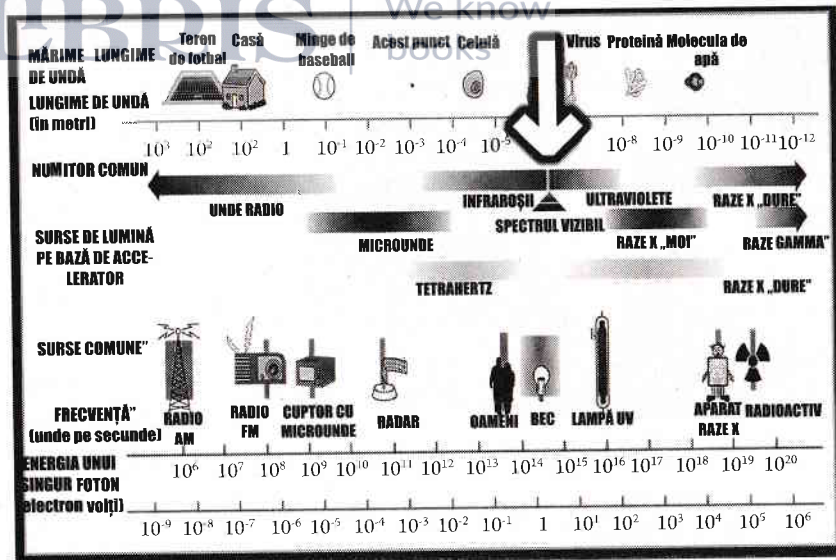

Figura 3: Lumina vizibilă, singura bandă de frecvență pe care oamenii o pot „vedea”, este doar o fracțiune din acel 0,005%.

(Figurile. 2 și 3). Ideea rămâne aceeași chiar dacă luăm în calcul cea mai mare estimare pe care am întâlnit-o, de 0,5 la sută, pentru raportul spectrului electromagnetic. Oamenii pot percepe doar o *infimă* parte din ceea ce există în „spațiul” pe care îl privesc. Te rog să reții că atunci când folosesc cuvinte între ghilimele, cum este „spațiu”, fac asta pentru a sublinia că termenul are un înțeles pentru psihicul uman care s-ar putea să nu reflecte felul în care sunt lucrurile de fapt. Întrebarea pe care am auzit-o de nenumărate ori este: „de ce nu pot vedea aceste entități invizibile despre care vorbești?” Răspunsul meu este același: Nu le poți vedea pentru că, în realitate, abia dacă vezi ceva. Faptul că atât de mulți oameni nu conștientizează acest lucru dovedește puterea cu care percepția este îngrădită și programată, precum și cât de strict este controlată informația „oficială”. Chiar ar trebui ca toată lumea să fie conștientă de

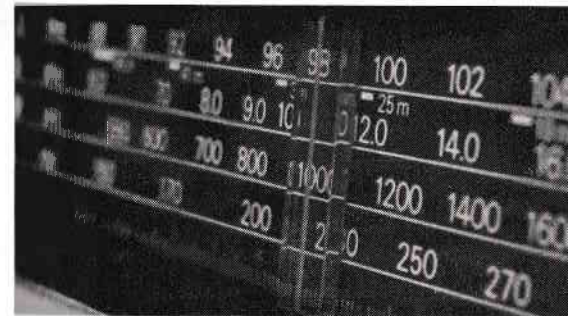

Figura 4: Realitatea noastră este ca un post de radio sau de televiziune care împarte același „spațiu” cu toate celelalte, dar pe frecvențe diferite. Trupul, creierul și cele cinci simțuri ne blochează pe frecvența „lumii umane”.

radio analogice pot ocupa același „spațiu” fără să fie conștiente unele de altele. Ele funcționează pe frecvențe sau lungimi de undă diferite (Fig. 4). La fel se întâmplă cu versiunea vizuală pe care o numim televiziune. Canalele TV analogice împart același spațiu și totuși vedem doar canalul cu care aparatul este acordat în acel moment. Mișcă butonul sau apasă telecomanda și canalul radio sau TV se schimbă odată cu frecvența pe care aparatul o recepționează. Când treci de la stația A la stația B, nu se petrece nimic cu stația în sine sau cu ceea ce transmite. Stația A continuă să transmită chiar dacă tu comuți pe B. Există ambele, toate există, în același „spațiu”. Lumina vizibilă este postul nostru TV și, mai larg, spectrul electromagnetic sau intervalul de frecvență. „Lumea umană” este doar o bandă de frecvență, iar asta explică atât de multe lucruri.

De-a lungul vremurilor, oamenii au relatat că au văzut nave sau entități apărând „din neant” și apoi dispărând „în neant”. Oricine este încă hipnotizat de „normalul” dominant va râde și

acest lucru, măcar ca un adevăr de bază, nu crezi?

Este o chestiune simplă de frecvență, și acest lucru este adevărat în orice sens, având în vedere că însăși materia „fizică” nu este altceva decât o expresie a frecvenței. Stațiile ra-

va respinge astfel de afirmații. Ești nebun, prietene, exact ca tipul ăla, Icke. Dar cel care ia în derădere nu face decât să-și trădeze ignoranța față de realitate. Pentru observator, o navă sau o entitate pare că s-a manifestat „din nimic” atunci când intră în intervalul luminii vizibile.

Doar atunci observatorul îi poate vedea. Ei apar brusc, într-o clipă, fără nicio pregătire, exact așa cum un nou canal TV apare pe ecran în fracțiunea de secundă în care apeși telecomanda. Același principiu se aplică „fantomelor” și altor apariții și așa-numitelor întâmplări „paranormale”. Acestea sunt entități sau conștiințe dintr-o altă dimensiune atât de apropiată de aceasta încât poate exista interacțiune, la fel cum poate exista „interferență” între posturile de radio foarte apropiate în spectrul frecvențelor. Nu este nimic „paranormal” în asta. „Para” este adăugat de știința oficială (pseudo-știință) pentru a eticheta ceea ce mintea ei înceată fie nu poate explica, fie alege să nege că ar putea exista. Este același principiu, inversat, atunci când ceva „dispare în neant”. Ele ies din spectrul luminii vizibile, exact așa cum un program TV dispare de pe ecran în momentul în care telecomanda schimbă canalul, trecând pe o altă frecvență. Cheia pentru a înțelege această realitate — și pe cele care se interconectează cu ea — este frecvența. Am arătat deja că ceea ce este perceput drept „materie”, realitatea „fizică”, este doar un anumit interval de frecvență, și unul foarte îngust. Frecvența materiei are legătură cu frecvența luminii vizibile, motiv pentru care „vedem” (de fapt decodăm, așa cum voi explica) o lume care pare solidă și „fizică”, când în realitate nu este așa. Așa cum a spus Albert Einstein:

„În ceea ce privește materia, ne-am înșelat cu toții. Ceea ce am numit materie este energie, a cărei vibrație a fost coborâtă atât

de mult încât să fie perceptibilă simțurilor. Materia nu există.”

Exact. Ea există doar prin percepția noastră. Totul este percepție — și când spun „totul”, nu exagerez, așa cum vei descoperi pe parcursul acestei cărți.

A vedea înseamnă a crede?

Nu – a crede înseamnă a vedea.

Pe fiecare nivel al Realității Infinite, percepția este cea care guvernează. Tot ceea ce vedem — și felul în care vedem — este determinat de modul în care percepem realitatea. Ceea ce crezi, percepi, iar ceea ce percepi, experimentezi sau, altfel spus, vezi. După cum spune vechea zicală: „Pentru unii otravă, pentru alții hrană.” Ceea ce un om percepe într-un fel, altul percepe cu totul altfel. Comportamentul nostru este determinat de percepție — ne purtăm într-un anumit fel pentru că vedem lucrurile într-un anumit fel. Reacțiile diferite la aceeași situație apar din percepțiile diferite ale celor implicați. Într-un moment de intensitate, unii vor dori să lupte, alții vor alege să fugă, în timp ce ceilalți vor rămâne pe loc încercând să rezolve lucrurile pe cale pașnică. Alegerea de a accepta impuneri fasciste sau de a refuza să te supui a fost decisă exclusiv de percepție atunci când farsa „Covid” a fost pusă în scenă. Dacă ai cumpărat minciuna că un „virus” mortal era în circulație, te-ai supus autorităților, crezând că aceasta era cea mai bună șansă de supraviețuire. Ai acceptat să fii pus în arest la domiciliu, să porți o cârpă pe față, să păstrezi „distanțarea socială” și să faci un așa-zis vaccin care nu a fost supus niciunei testări credibile și care nici măcar nu este un vaccin după toate criteriile anterioare. Un director Pfizer a recunoscut mult mai târziu că nu fusese testat nici măcar pentru a se vedea dacă oprea transmiterea presupusului

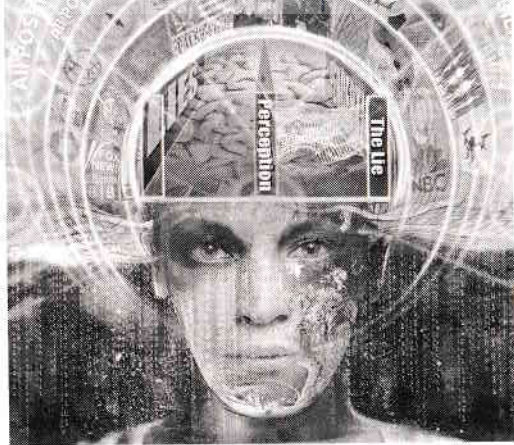

Figura 5: Ideea este de a închide percepția în cele cinci simțuri prin minciuni și controlul informației. Percepția programată devine apoi comportament programat. (Imagine de Neil Hague.)

personal, fie la scară largă, trebuie să începi prin a controla percepția – pentru că de acolo pornește totul. Cum faci asta? Controlezi informația pe care oamenii o primesc și din care își formează percepțiile (Fig. 5). Aici ai motivul pentru aceste extreme șocante ale cenzurii. Dacă te asiguri că populația-țintă aude doar versiunea ta despre realitate, șansele ca ea să creadă ceea ce spui cresc enorm în lipsa unei explicații alternative. Am fost eliminat de pe toate platformele importante de pe Internet în primăvara anului 2020, când am demascat narațiunea oficială „Covid” ca fiind o grămadă de prostii și o fantezie inventată (vezi cărțile mele *Răspunsul* și *Percepțiile unui nonconformist*). Am fost apoi interzis, în 2022, în 26 de țări din zona de

– presupusului – „virus”. Catastrofa „Covid” a fost creată de percepția unei catastrofe „Covid” alimentată de credința – naivă și disperată – că autoritatea îți spune adevărul. Percepția determină comportamentul, iar comportamentul determină consecințele. Percepția influențează comportamentul, iar comportamentul conturează rezultatul.

Dacă vrei să controlezi rezultatul, fie

frontieră Schengen a Europei, pentru cel puțin doi ani, în urma unei decizii de a mă interzice luată de guvernul olandez corupt instituțional, decizie care a declanșat consecințele din spațiul Schengen. Dacă ești interzis într-una dintre cele 26, ești interzis în toate. Eram deja interzis în Australia din 2019. „Crima” mea în Țările de Jos a fost că am acceptat o invitație de a vorbi la un miting pentru pace în Amsterdam, lucru pe care autoritățile olandeze, controlate din exterior, nu voiau să-l fac. Acest fapt dezvăluie amploarea fricii pure a celor care conduc lumea noastră ori de câte ori adevărul amenință să iasă la iveală. Cei care au gândit cu mintea lor și au privit dincolo de aberațiile oficiale despre „Covid” au avut consecințe foarte diferite, izvorâte din percepțiile lor foarte diferite. Mulți și-au pierdut locurile de muncă și au fost ostracizați chiar de propriile familii, dar și-au păstrat suveranitatea și respectul de sine refuzând să se conformeze absurdităților. Au ales să caute adevărul, nu să accepte minciuni fără să întrebe sau să se supună din frică. În esență, au refuzat așa-numitul vaccin, care a provocat moartea și vătămarea unui număr uriaș de oameni la nivel global. Căutarea adevărului despre „Covid” le-a deschis și ochii asupra dimensiunii uriașe a înșelăciunii umane și, cel puțin parțial, asupra nivelurilor rețelelor ascunse care susțin tirania globală. Pentru acești oameni și pentru felul în care privesc lucrurile, drumul a fost plin de provocări. Dar câți dintre cei care s-au conformat ar mai vrea, acum, să fie în locul lor, când mega-farsa „Covid” iese tot mai clar la iveală în spațiul public? Acest exemplu simplu de percepție și de consecințe opuse în cazul „Covid” scoate la iveală mecanismul de bază al controlului asupra oamenilor. Controlezi percepția, controlezi comportamentul — iar comportamentul colectiv formează

ceea ce numim societate. Cine controlează percepția, controlează lumea. Pe măsură ce vei parcurge această carte, vei vedea că același principiu se aplică la toate nivelurile realității. Odată înțeles, așa-zisele „mistere” ale existenței și situația actuală a omenirii — împreună cu soluția — devin limpezi. Percepția este sursa din care pornește totul și prin care totul capătă sens.

Există atât de multe niveluri ale realității, iar ceea ce pare să se întâmple la un nivel este adesea anulat sau reinterpretat de perspectiva altui nivel. Dacă privești de foarte aproape o cărămidă, vei vedea o pată roșiatică. Aceasta va fi o percepție validă a realității din perspectiva locului în care te afli. Fă câțiva pași înapoi și vei vedea că pata roșiatică e doar o parte dintr-un zid; mergi mai departe și vei vedea că devine o casă; apoi o stradă, un oraș — și totul capătă o altă formă. La fiecare etapă va fi o realitate validă din perspectiva poziției tale, chiar dacă ceea ce vezi este cu totul diferit. Același lucru se aplică și în cazul nivelurilor realității și a ceea ce urmează să expun. Din perspectiva actuală, ceea ce spun este corect. Însă, pe măsură ce înaintăm în carte, imaginea se va lărgi, iar explicațiile de până acum vor căpăta un alt sens în acest context extins — și poate nu vor mai părea ceea ce păreau inițial, la nivelul lor propriu de realitate. E ca și cum ai căuta centrul unui labirint: fiecare pas schimbă perspectiva. Așadar, cu această precizare — să începem.

Realitatea fizică holografică

Tărâmul luminii vizibile este el însuși iluzoriu, la fel ca materia care pare să construiască lumea „fizică” în interiorul acestei benzi de frecvență. Chiar și vederea cu ochii noștri este simbolică, nu literală. Noi, „vedem” cu creierul (sau o facem la un anumit nivel — vom merge mult mai adânc pe parcurs). Realitatea

Figura 6: La baza realității noastre se află un câmp de informație în formă de unde, pe care simțurile și creierul îl decodează împreună într-o realitate „fizică” aparentă — la fel cum un computer decodează un semnal Wi-Fi pentru a afișa imagini și sunete pe ecran. (Imagine de Neil Hague.)

Figura 7: Tehnologia modernă imită modul în care creăm iluzia realității „fizice”.

umană este asemănătoare unui câmp Wi-Fi, iar corpul/creierul este computerul care decodează informația pe ecranul nostru — percepția vizuală (Fig. 6). Un utilizator de computer folosește mouse-ul și tastatura pentru a accesa o anumită zonă a câmpului Wi-Fi, cunoscută sub numele de site web. Computerul decodează acea porțiune a câmpului într-o formă complet diferită — ceea ce vedem afișat pe ecran (Fig. 7). Așa funcționează și procesul prin care oamenii creează realitatea — cel puțin la un anumit nivel. Cele cinci simțuri ale noastre — văzul, auzul, pipăitul, mirosul și gustul — acționează ca interfețe care ne conectează la câmpul realității, un fel de „Wi-Fi Cosmic”, decodificând informația aflată în formă de unde în semnale electrice. Aceasta este